

یادداشت کارگری هفته

احضار کاک عثمان اسماعیلی از تخت بیمارستان به زندان، فرقی با صدور حکم قتل این فعال کارگری شناخته شده ندارد!

امیر جواهری لنگرودی

info@karegari.com

بگذرد این روزگار تلخ تر از هر / بار دیگر روزگار چون شکر آید!

گوش فرادان چندین باره گفتگوی رادیو ندا، با کاک عثمان اسماعیلی در لینک زیر برآتم داشت؛ که نگاهم را طی یادداشتی بنویسم : شما نیز این صدا را بشنوید و به خاطر بسپارید !

<http://www.radioneda.de/2019/06/10/Osman980323.mp3>

در این گفتگو کاک عثمان اسماعیلی، کارگر نقاش و فعال جنبش کارگری، با رادیو ندا با بیان اینکه " تحریم ها دودش به چشم مردم رفته است"، از آخرین وضعیت بیماری خودش، کمبود دارو و ماجرای احضار به زندان می گوید.

کاک عثمان در پست فیس بوکی اش نوشت : در بیمارستان شفا کرمان در حال درمان ام و افزود : امروز دوشنبه ۲۰ خرداد ۱۳۹۸ ، بیمارستان شفا واقع در شهر کرمان طی کردن دومین روز بستری جهت معالجه.... به سهم خویش برای این عزیز کارگر ، ارزوی بهروزی و تندرستی داریم!

در پست روز بعد نوشت : من دیروز ۹۸/۰۳/۲۰ ساعت ۳ بعد از ظهر اینجانب عثمان اسماعیلی به اتاق عمل بخش قلب رفتم و به مدت چهار ساعت جراحی بیوکسی پریکارد با موفقیت انجام شد.

حال جسمانی ام خوب است از خانم دکتر حسن آقای، تیم پزشکی، کارکنان زحمت کش بیمارستان و تمام دوستانی که از راه دور و نزدیک جویای حال من شدند بینهایت سپاسگذارم

(استان کرمان بیمارستان شفا بخش روماتولوژی طبقه ی اول اتاق ۱ تخت ۲)

و بعد تر این اطلاعیه را در پست فیس بوک خود منتشر نمود

جهت اطلاع دوستان و جنبش کارگری:

امروز طی احضارنامه متوجه شدم که اینجانب عثمان اسماعیلی به ۳ ما حبس تعزیری محکوم شده ام.

کارگران ، مردم آزادیخواه همینطور که در احضارنامه مشاهده می کنید بنده با رسانه های مربوطه در مورد زندانیان سیاسی و کارگران زندانی مصاحبه هایی داشتم. بنده در دادگاه انقلاب و اطلاعات شهرستان سقز و اماکن بدون هیچ تردید آنچیزی که در این احضاریه آمده است بیشتر از آن دفاع کرده ام و به همه ی نهادهای نام برده اعلام کرده ام دفاع کردن از زندانیهای سیاسی و کارگران زندانی وظیفه ی من است و تا آخرین نفس کشیدن هایم از برابری، آزادی، حکومت کارگری حمایت میکنم و بر علیه نظام سرمایه داری مبارزه کرده ام و خواهم کرد.

ای اقایانی که در بالاترین مقامات جمهوری اسلامی قرار دارید و گفته اید دموکراسی واقعی در کشور ما است از شما سوال دارم: آیا ما کارگران معنی دموکراسی را نمیدانیم یا شماها جور دیگری معنی دموکراسی را خورد مردم میدهید؟ این همه فاصله طبقاتی، این همه زندانیان سیاسی، این همه رانت خواری، این همه گرانی که سر به فلک کشیده آیا این نشان از جامعه دموکراسی است؟ من با ۵۷ سال سن با داشتن مریضی هایی از جمله آسم، ناراحتی قلبی، مشکلات ریه، روماتیسم و... در شهرهای دور از خانواده ام مشغول به کار ام و در جامعه هزاران مانند من وجود دارد لااقل شماها اسم دموکراسی را نبرید. نه تنها ۳ ماه زندان بلکه هیچ زندانی بلند مدتی من را از این باور دور نخواهد کرد.

زنده باد اتحاد و همبستگی طبقه ی کارگر

بس کنید و کارگر نقاش مان کاک عثمان اسماعیلی را به حال خود بگذارید!

رخداد های چهار دهه حاکمیت جمهوری اسلامی به ما نشان داد که پیش زمینه همه حوادث خاموش در جامعه ما محصول همین نوع برخورد های حقارت آمیز و غیر مسئولانه ای است که مقامات نظام از صدر تا ذیل از خود نشان داده اند

کارگر را زیر فشار کار و حقارت برخورد های خویش تا سر حد مرگ می کشانند و تن او را رنجور می سازند و آنگاه که خود کارگر به درمان خویش می افتد، تازه برگه احضار و بازداشت را روی تخت بیمارستان به وی ابلاغ می کنند!

اگر کار وجدان و هستی کارگر است ، عمل تخریب گرانه حکام داغ و درفش ، درهم شکننده همین هستی کشی و به تعب وادارنده جان کارگر پُر تلاش آست.

رخداد های چهار دهه اخیر در ایران پیرامون امنیت شغلی کارگران نشان داد که رویارویی دایمی قدرت مداران نظام بر سر تقسیم ثروت و دارایی جامعه همیشه کمترین طرح ، نقشه و برنامه و سهم را متوجه رنجبران جامعه می نماید .

گفتار مسلط و نخستین سیاست در نزد حاکمان نظام اسلامی، همانا زورگویی ، احضار ، داغ و درفش است . بازداشت و زندان ، مجاری اعمال این سیاست است . قضات بلخ همواره اینگونه عمل می کنند. برادران قاچاقی در پهنه جامعه هر روز از روز پیش فربه تر می گردند ، کارگران بدلیل نداشتن امنیت شغلی در خور ، همواره رنجور تر ار پیش می گردد.

وحشت و فلاکت کمر شکن جامعه ما خود محصول همان نگرش حاکمان است ، که تو مشکلات نیروی رنج و کار جامعه را در نیایی و هر آنگاه که وضعیت ناگواری که از دل سیاست چرخانی تو حاصل آید؛ نظیر همین تحریم های کمر شکن ، تو پایت را بر گرده انبوه زحمتکشان جامعه بگذاری تا حقایق را در برابر چشمان مردم منسی گردانی ، غافل از اینکه مردمان جامعه کارکرد چهار دهه حرف و حدیث شما را دیده و بر خوب و بد تان اشراف کامل دارند . اعمال سیاست زور و هر سطح داغ و درفش بر نیروی رنج و کار جامعه ، هیچ نیروی مطالبه گر جامعه را از طرح خواست ها و نیازمندی هایش باز نداشته و تعطیل نمی نمایید. یکی از قهرمانان رنج و کار جامعه خود کاک عثمان اسماعلی ایست که اعلام می دارد : " نه تنها 3 ماه زندان بلکه هیچ زندانی بلند مدتی من را از این باور دور نخواهد کرد"

باورش را نیز در دو سطر بالا تر اینگونه ترسیم می نماید : " من با ۵۷ سال سن با داشتن مریضی هایی از جمله آسم ، ناراحتی قلبی، مشکلات ریه، روماتیسم و... در شهرهای دور از خانواده ام مشغول به کار ام و در جامعه هزاران مانند من وجود دارد لاقلاً شماها اسم دموکراسی را نبرید." دوره پیش که در زندان بار ، آنگاه که باز گشت و ازاد شد، تن پوشش لباس همیشه ی گی اش ، با دمپایی بر پا و پلاستیکی لباس در دست با امید به استمرار مبارزه و جدل با نا آمدی های زندگی و به سازی آن ، راهی خانه شد.

کاک عثمان اسماعیلی با صدای بلند اعلام می دارد: " ... تا آخرین نفس کشیدن هایم از برابری، آزادی ، حکومت کارگری حمایت میکنم و بر علیه نظام سرمایه داری مبارزه کرده ام و خواهم کرد. «
جرم کاک عثمان، گفتگو با رسانه های مربوطه در مورد زندانیان سیاسی و کارگران زندانی ، و مصاحبه های صورت گرفته کاک عثمان بوده است .

در طی چهار دهه حاکمیت سیاه اسلامی جلالانی همچون: محمدی گیلانی، خلخالی، لاجوردی، حاج داود رحمانی ، داود لشکری ، حسینعلی نیری رئیس هیأت کشتار ۶۷، مصطفی پور محمدی، ابراهیم رئیسی، سعید امامی ، سعید مرتضوی و در دوره های اخیر همچون: قاضی مقیسه قاضی صلواتی و یا قاضی پیرعباسی، احکام ضد انسانی فراوانی را در مضامین تعزیری ، تعلیقی ، شلاق ، اعدام و محرومیت های اجتماعی برای فرزندان مردم جامعه ما به ناحق صادر کرده است. ولی پاکشایی برای کارگر زحمتکشی که ۵۷ امین سال زندگی اش با داشتن بیماری هایی از جمله : " آسم ، ناراحتی قلبی، مشکلات ریه، روماتیسم و...." روبروست و هنوز در تحت بیمارستان بسر می برد ؛ احضار نامه صادر کردن ؛ و او را به ۳ ما حبس تعزیری محکوم نمودن ، فرقی با حکم شلاق ، داغ و درفش و مرگ با خود دارد. شرم کنید و به این قساوت ها پایان دهید !

جمعه ۲۴ خرداد ۱۳۹۸ برابر ۱۴ یونی ۲۰۱۹